

عنوان مقاله:

اندیشوران شیعی و ابن عربی

محل انتشار:

دوفصلنامه حکمت معاصر، دوره 6، شماره 2 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

هادی وکیلی - عضو هیئت علمی گروه حکمت اسلامی معاصر، پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

حسین شکرابی - دکترای عرفان اسلامی، دانشکده الهیات و فلسفه، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات، تهران

خلاصه مقاله:

نظرات و مواضعی که در مورد ابن عربی به عنوان متفکری تاثیرگذار ابراز شده است، از امور شایان توجه در تاریخ فکر شیعی است. علیرغم جایگاه خاص وی نزد برخی حکما و عرفای شیعه، دیگرانی نیز بوده اند که با وی به مخالفت برخاسته و عقایدش را نقد و نفی کرده اند. نسبت معنوی میان تشیع و جنبه های حکمی عرفان اسلامی، همچنین اظهار محبت و علاقه ای که در تالیفات ابن عربی به ایمنه و اولیای شیعی (ع) دیده میشود، میتواند به منزله زمینه ای برای تمایل حکما و عرفای شیعه به مطالعه و شرح آثار وی تلقی شود. همچنین وی به علت اظهار عقاید وحدت وجودی و برخی عباراتی که دلالت بر تاکید وی بر اعتقاداتش به عنوان یک مسلمان سنی مذهب دارد، همواره مورد طعن و انتقاد قرار داشته است. نوشتار حاضر به گزارش برخی از این شیفتگیها از سویی و انکارها از سوی دیگر میپردازد. بدینترتیب پرسش اصلی که در این مقاله بدان پرداخته خواهد شد عبارت از این است که موضع اندیشوران شیعی در قبال ابن عربی چیست

کلمات کلیدی:

تشیع، اندیشوران شیعی، ابنعربی، عرفان، حکمت شیعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/795721>

